

РЕШЕНИЕ

№ 1656

гр. София, 14.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 51 състав,
в публично заседание на 15.02.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Анета Юргакиева

при участието на секретаря Светла Гечева, като разгледа дело номер **755** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.156 – чл.161 Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК) във връзка с чл.4, ал.1 от Закона за местните данъци и такси (ЗМДТ).

Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], представлявано от А. А. К., действаща чрез адв. Л. В., срещу Ревизионен акт (РА) № С. 20-РД77-61/14.09.2020г., издаден от органи по приходите в отдел „Ревизии и събиране на вземания“, Дирекция „Общински приходи“ на Столичната община, потвърден с Решение № СОА20-РД28-41/18.12.2020г. на кмета на Столичната община, с който са установени задължения на дружеството общо в размер на 94 304,30 лева, от които за данък върху недвижимите имоти (ДНИ) – 11 349,30 лева, за лихви върху ДНИ – 3 500,11 лева; за такса битови отпадъци (ТБО) – 60529,50 лева и за лихви върху ТБО – 18 925,39 лева.

С жалбата се оспорват констатациите по акта, с които е определен размера на задълженията по видове и периоди и лихвите за просрочие към тях. Жалбоподателят счита направените изчисления за неправилни, тъй като са взети данни единствено от времето на декларирането на имота след придобиването му, като за целите на ревизията се ползват отчетни стойности, които не отговарят на реалната стойност на имота, без да е взета предвид амортизацията на сградата от придобиването на имота до началото на ревизирия период. Прави се възражение за изтекла погасителна давност по отношение главницата и лихвите. Иска се ревизионният акт да бъде отменен и да се присъдят на жалбоподателя сторените по делото разноски. В съдебите заседания жалбоподателят се представлява от адв. В., който поддържа жалбата и моли

тя да бъде уважена.

Ответникът - кметът на Столична община, представляван от юрк. Д., оспорва жалбата и я счита за неоснователна. Подробни доводи излага в писмени бележки. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София-град, III отделение, 51 състав, след като прецени събраните по делото доказателства и обсъди доводите и възраженията на страните, установи от фактическа страна следното:

Ревизионното производство е образувано със заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) № СФР20-РД01-34/28.05.2018г., издадена от Е. К. К., на длъжност „началник отдел „Ревизии и събиране на вземания“ в дирекция „Общински приходи“ при СО, оправомощен съгласно Разпореждане рег. № СФР17-ВК66-16/16.01.2020г. на директора на дирекция „Общински приходи“. В обхвата на ревизията са включени задълженията на [фирма] за ДНИ и за ТБО за периода 01.01.2015г. – 31.12.2019г. Ревизията е възложена на Д. В. В., на длъжност „главен инспектор“ в отдел „РК“ в СО, определен за ръководител на ревизията, и Г. Б. М., на длъжност „главен инспектор“ в отдел „РК“ в СО. ЗВР е връчена на представител на дружеството на 08.06.2020г.

На 17.08.2020г. е издаден ревизионен доклад (РД) № СФР20-ГД26-287, връчен на 21.08.2020г. на упълномощено лице. Срещу РД не е подадено възражение в определения срок. Възприемайки изцяло констатациите и мотивите в РД, Е. К. К. като орган, възложил ревизията, и Д. В. В., ръководител на ревизията, издали процесния РА № СФР20-РД77-61/14.09.2020г. РА е връчен на 08.10.2020г.

С РА са установени задължения на [фирма] нощко в размер на 94 304, 30 лева, от които за ДНИ – 11 349,30 лева, за лихви върху ДНИ – 3 500,11 лева; за ТБО – 60529, 50 лева и за лихви върху ТБО – 18 925,39 лева. Посочените задължения са определени за притежавани от [фирма] недвижими нежилищни имоти - земя и сграда, находящи се в [населено място], район „О.“, [улица].

РА е обжалван по административен ред пред кмета на СО с жалба рег. № СФД20-ГД26-926/22.10.2020г. С Решение № СОА20-РД28-41/18.12.2020г. решаващият орган е потвърдил ревизионния акт изцяло.

Като доказателства по делото по делото са приобщени материалите от административната преписка и допълнително представени от страните писмени доказателства. Допусната и изслушана е съдебно-счетоводна експертиза (ССЧЕ), заключението по което е прието без оспорване от страните. Представеното от вещото лице заключение е обективно, обосновано и компетентно, поради което съдът го кредитира изцяло.

Предмет на ревизионния акт са задълженията за ДНИ и ТБО, дължими за недвижими имоти - земя и сграда, а именно УПИ1, находящ се в [населено място], район „О.“, [улица], целия с площ от 354 кв.м. ведно с построената в имота нежилищна шестетажна сграда с РЗП 1 899 кв.м. С нотариален акт за дарение на недвижим имот № 21, том III, рег. № 11713, дело № 405/12.12.2008г. дружеството жалбоподател придобива 0.33 %, а с нотариален акт за покупко-продажба № 53, том I, рег. № 4237, дело № 45/30.03.2009г. придобива една шеста идеална част, т.е. общо дружеството притежава 0,17 ид.ч. от имота. Земята е заведена счетоводно в сметка 201 „Земи“, а сградите са заприходени в сметка 224 „Инвестиционни имоти“

За имотите са подадени декларации по чл.17, ал.1 от ЗМДТ с вх. № 142/27.04.2009г., в които е декларирана земя с отчетна стойност 2 453, 46 лв., земя с отчетна стойност

582 381, 37 лв., нежилищна сграда с отчетна стойност 2625, 13 лв. и нежилищна сграда с отчетна стойност 623 131, 08 лв. Общо отчетната стойност на недвижимите имоти е 1 210 591, 04 лв, в т.ч. земи 584834,83 лв. и сгради 625 756,21 лв. За имота е открита данъчна партида в СО с № М141_090427_04. Не са подавани последващи декларации по чл.17, ал.1 ЗМДТ за промяна на данни спрямо декларираните през 2009г. , в т.ч. относно отчетната стойност на имота.

Ревизиращите органи са установили, че за ревизираните периоди дружеството не е заплащало задълженията си за местни данъци и такси.

При така установеното от фактическа страна съдът прави следните изводи:

Жалбата е подадена в срок, от надлежна страна, след изчерпан административен ред за обжалване, поради което е процесуално допустима. По същество е неоснователна.

Съгласно чл.4, ал.1 от ЗМДТ установяването, обезпечаването и събирането на местните данъци се извършват от служителите на общинската администрация по реда на ДОПК, а съгласно чл.9б от ЗМДТ установяването, обезпечаването и събирането на местните такси по този закон се извършват по реда на чл. 4, ал. 1 – 5. По отношение обжалването на свързаните с местните данъци и такси актове също е приложим реда по ДОПК.

Видно от чл.4, ал.3-5 ДОПК, в производствата по ал. 1 служителите на общинската администрация, определени със заповед на кмета на общината, имат правата и задълженията на органи по приходите. Кметът на общината упражнява правомощията на решаващ орган по чл. 152, ал. 2 от ДОПК, а ръководителят на звеното за местни приходи в съответната община - на териториален директор на НАП.

С разпореждане № СФД20-ВК-16/16.01.2020г. директорът на дирекция „Общински приходи“ в СО е определил Е. К. К. като компетентен орган за възлагане на ревизии. Със Заповед № СОА20-РД09-1072/15.01.2020г. кметът на СО е определил лицата, заемащи изброени длъжности от дирекция „Общински приходи“, за органи по приходите, които извършват производствата по установяване, обезпечаване, събиране и контрол по вземанията от местни данъци и такси. С оглед посочената заповед и съгласно чл.119, ал.2 ДОПК процесният РА е издаден от оправомощени лица, а именно от възложителя на ревизията Е. К. К. и от Д. В. В., определен за ръководител на ревизията.

Спазени са изискванията по отношение на формата на РА и административнопроизводствените правила.

Спорът основно е относно приложението на материалния закон и се свежда до това законосъобразно ли са установени в РА задълженията на дружеството за данъка върху недвижимите имоти и таксата за битови отпадъци, респективно лихвите за тях.

Основанията, редът и начинът на определяне на ДНИ се съдържат в нормите на Глава втора, раздел I ЗМДТ – чл.10-28, а тези за определяне на ТБО - в нормите на Глава трета, раздел I ЗМДТ – чл.62-64, чл.66-69 и чл.71. Съгласно чл.11, ал.1 ЗМДТ данъчнозадължени лица са собствениците на облагаеми с данък недвижими имоти, а по силата на чл.10, ал.1 ЗМДТ такива са разположените на територията на страната поземлени имоти, сгради и самостоятелни обекти в сгради в строителните граници на населените места и селищните образувания, както и поземлените имоти извън тях, които според подробен устройствен план имат предназначението по чл. 8, т. 1 от Закона за устройство на територията и след промяна на предназначението на земята, когато това се изисква по реда на специален закон. Според чл.19, ал.1 от ЗМДТ данъкът се определя върху данъчната оценка на недвижимите имоти към 1 януари на

годината, за която се дължи.

Чл. 21, ал.1 ЗМДТ регламентира, че данъчната оценка на недвижимите имоти на предприятията е по-високата между отчетната им стойност и данъчната оценка съгласно приложение № 2, а за жилищните имоти - данъчната им оценка съгласно приложение № 2.

В случая жалбоподателят не оспорва, че се явява задължено лице за местния данък върху процесните недвижими имоти. Не е спорно и че същите са нежилищни имоти, т.е. данъчната оценка на имотите следва да се определи по правилото на чл.21, ал.1 предл. първо ЗМДТ – според по-високата измежду отчетната стойност и данъчната оценка съгласно приложение 2. Видно от отговора на задача 3 от експертизата, вещото лице е изготвило данъчна оценка на имотите съгласно изискванията на Приложение 2, като е установило, че по отношение на имота – земя, тя възлиза на 1745, 30 лв., а по отношение на имота – сграда тя е 367 709,98 лв.

Съгласно §1,т.17 от ДР на ЗДМТ, „отчетна стойност" е стойността при счетоводното завеждане на актива или обезценената/преоценената стойност на актива, когато е извършена оценка след първоначалното му счетоводно завеждане. Ревизиращите органи са възприели данните в подадената от дружеството декларация по чл. 17, ал.1 ЗМДТ, видно от които отчетната стойност на земята е 584 834,83 лв. и на сградата 625 756,21 лв. Същата отчетна стойност е посочило и вещото лице, което, след сравнение с данъчната оценка съгласно приложение № 2, е стигнало до идентичен с ревизиращите органи извод, че основата за облагане е данъчната оценка според отчетната стойност. Вещото лице е пояснило, че отчетната стойност е първоначалната стойност /цена на придобиване/ и тя се различава от балансовата стойност, която включва първоначалната стойност /цена на придобиване/ минус набраното изхабяване /начислените амортизации/. Експертизата е установила, че в счетоводните книги на дружеството процесните недвижими имоти са заведени като ДМА по цена на придобиване. Независимо, че по отношение на сградата са начислявани амортизации, категоричното заключение на вещото лице е, че предвид липсата на последващи декларации от жалбоподателя /по чл.14, ал.1 или по чл.17, ал.1 ЗМДТ/ за промяна на първоначално декларираните данни, отчетната стойност на имотите е такава, каквато е посочена от ревизираното лице в декларациите с вх. № 142/27.04.2009г. и с каквато са заведени като актив в счетоводните книги. Следователно, след като няма данни са е извършена преоценка на активите след първоначалното им счетоводно завеждане, отчетната стойност е правилно установена от ревизиращите съобразно §1,т.17, предл. първо от ДР на ЗМДТ.

Въз основа на така установената отчетна стойност ревизиращите органи са изследвали и сравнили за всеки отделен обект двете стойности – отчетната стойност и данъчната оценка, изчислена по реда на Приложение № 2 от ЗМДТ. Въз основа на това са стигнали до законосъобразни изводи относно данъчната основа и размера на данъчното задължение. Сумите за дължимия данък са изчислени на база 1,875%o върху данъчната оценка на недвижимите имоти за ревизирания период, съгласно чл.15 от Наредбата за определяне размера на местните данъци. Идентичен на установения от ревизиращите органи размер на ДНИ е и изчисленият от експертизата данък за отделните ревизирани периоди.

Законосъобразно е установена в ревизионния акт и ТБО. Съгласно чл.62 ЗМДТ таксата за битови отпадъци се заплаща за услугите по събирането, извозването и обезвреждането в депа или други съоръжения на битовите отпадъци, както и за

поддържането на чистотата на териториите за обществено ползване в населените места, като размерът ѝ се определя по реда на чл.66 от закона за всяка услуга поотделно.

Съгласно чл.22 от Наредбата за определяне и администриране на местни такси и цени на услуги, предоставяни от Столична община (НОАМТЦУПСО), такса за битови отпадъци за нежилищни имоти на предприятията се определя:1. според количеството на битовите отпадъци съобразно вида и броя на съдовете за съхраняването им и честотата на сметоизвозване; 2. чрез пряко договаряне;3. пропорционално в промили. За определяне на такса за битови отпадъци за нежилищни имоти на предприятията, попадащи в границите на организираното сметосъбиране и сметоизвозване, по реда на чл. 22, т. 1 предприятията подават в срок от 1 октомври до 30 ноември на предходната година до кмета на Столична община чрез Дирекция "Икономика и търговска дейност" декларация по образец (Декларация № 1) в два екземпляра за вида и броя на съдовете за съхраняване на битови отпадъци, които ще се използват през годината (чл.23, ал.1 от НОАМТЦУПСО). В случая жалбоподателят не е подавал декларация по чл.23, ал.1 от НОАМТЦУПСО за вида и броя на съдовете за съхраняване на битови отпадъци, нито молба за допускане на пряко договаряне с фирми, извършващи услугата по сметосъбиране и сметоизвозване. Не е подавана и декларация, че имотът няма да се ползва през съответната година. С оглед на това ТБО е изчислена съобразно правилото на чл.22,т.3 от НОАМТЦУПСО – пропорционално в промили на база отчетната стойност на имотите. По същия начин е определена и ТБО за услугата по поддържане чистотата на териториите за обществено ползване в населените места, съгласно чл.23, ал.4 от НОАМТЦУПСО.

Видно от приложените по делото заповеди – Заповед № СО-РД-1845/30.10.2014г., Заповед 0 СОА15-РД-09-1297/29.10.2015г., Заповед № СОА16-РД-09-1342/31.10.2016г., Заповед № СОА 17-РД-09-961/30.10.2017г. и Заповед № СОА18-РД-091193/30.10.2018г., процесните имоти попадат в границите на организираното сметосъбиране и сметоизвозване на битови отпадъци за район „О.“. Съгласно сключените договори Столичната община е възложила на „Т. С. център“ дейностите по събиране и транспортиране на битови отпадъци, разполагане и поддръжка на съдове за битови отпадъци, лятно и зимно почистване на улици и други места за обществено ползване на територията на район „О.“. Доказанто е предоставянето на услугите чрез съставените ежедневни и обобщени месечни протоколи за отделните видове дейности, въз основа на които са издавани ежемесечно актове за извършените дейности, служещи за заплащане на дължимите суми. За осъществяването на сметосъбиране и сметоизвозване и по поддържане на чистотата на териториите за обществено ползване СО е извършила съответните разплащания съобразно съставените актове и протоколи.

Установено е и предоставянето на услугата „обезвреждане на битовите отпадъци в депа или други съоръжения“, за която СО е сключила договори с [фирма] и „Обединение Е.“ Д.

Законосъобразно са определени и лихвите върху установените задължения за ДНИ и ТБО, като с оглед ССЧЕ, в която е обяснен механизма и начина на изчисляването им, и липсата на конкретни възражения в тази насока от страна на жалбоподателя, не е необходимо да се излагат подробни съображения в тази насока.

Като краен извод настоящият съдебен състав счита, че РА е законосъобразен по всички критерии по чл. 160, ал.2 ДОПК, поради което жалбата срещу него следва да

бъде отхвърлена.

При този изход на спора сторените от жалбоподателя разноски остават за негова сметка, а претенцията на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение следва да бъде уважена на основание чл.161, ал.1 ДОПК за сумата от 3 359 лева.

По изложените съображения и на основание чл. 160, ал. 1 от ДОПК, Административен съд – София град, III отделение, 51 състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма] срещу Ревизионен акт № С. 20-РД77-61/14.09.2020г., издаден от органи по приходите в отдел „Ревизии и събиране на вземания“, Дирекция „Общински приходи“ на Столичната община, потвърден с Решение № СОА20-РД28-41/18.12.2020г. на кмета на Столичната община, с който са установени задължения на дружеството общо в размер на 94 304,30 лева, от които за данък върху недвижимите имоти – 11 349,30 лева, за лихви върху ДНИ – 3 500,11 лева; за такса битови отпадъци – 60 529,50 лева и за лихви върху ТБО – 18 925,39 лева.

ОСЪЖДА [фирма] да заплати на Столичната община юрисконсултско възнаграждение в размер на 3 359 лева (три хиляди триста петдесет и девет лева).

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд, в 14 дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: